

392332
392394

BIBLIOTHECA
UNIV. JAGELL.
CRACOVENSIS

2506 [M.S.]

9 259.

1022

- 1/ Li
- K
- 2/ Wy
- K
- 3/ Ni
- Du
- 4/ R
- /l
- 5/ Bo
- w
- 6/ Su
- /B
- 7/ Rz
- ny
- 8/ Gr
- /B
- 9/ /S
- i
- 10/ Ny
- /B
- 11/ Bu
- K
- 12/ Mo
- sk
- 13/ Po
- Wa
- 14/ Wy
- St
- 15/ Cz
- i
- 16/ De
- 17/ Ni
- 18/ Ku
- w
- 19/ Co
- ne
- wa
- 20/ Kr
- 17
- 21/ Kr
- sk
- Ey
- 22/ An
- K
- 23/ Rz
- di
- 24/ Pr
- 25/ /B
- s2
- 26/ Z2
- 27/ Po
- 28/ Re
- st
- 29/ GL
- 30/ Po
- ni

MISCELLANEA.

- 1/ Linowski Aleksander, Głos dnia 19. paźdz. miany. /B.m.dr.i r./
K nlb.2.-
- 2/ Wybranowski Rajmund, Prześwietne Zgromadzone Stany! /B.m.dr.i r./
K nlb.1.-
- 3/ Niemcewicz Franciszek, Nowa dn.21. Octobris, Warszawa, w druk.P.
Dufour.-Str.4.-E^{XXIII}Str.115.-
- 4/ Rezolucye Rady względem materyi krakowskiej. /B.m.dr.i r./
/1782/.-K nlb.3.-
- 5/ Bolesz Kazimierz, Głos dn.18. Octobris 1782 miany, Warszawa,
w druk.P.Dufour.Str.4.-E^{XIII}Str.244.-
- 6/ Suchodolski, Głos w izbie senatorskiej dn.21. paźdz.1782 miany.
/B.m.dr.i r./.-K nlb.2.-
- 7/ Rzewuski Adam, Głos w izbie senatorskiej dn.22. paźdz.1782 mia-
ny, Warszawa, w druk.P.Dufour.-Str.4.-
- 8/ Grabianka Leszczyc Jacek, Nowa do króla w sprawie Pruchnickiego.
/B.m.dr.i r./-K nlb.2.-
- 9/ /Sokolnicki Piotr/, Odpowiedź na pismo Sokolnickiego. /B.m.dr.
i r./-K nlb.2.-E^{XXIX}Str.4.-
- 10/ Mycielski Aleksander, Głos w izbie poselskiej dn.2. list.1780r.
/B.m.dr.i r./-K nlb.2.-E^{XXII}Str.652.-
- 11/ Bukar Adam, Głos na seymie dn.1. Septembris 1776r. /B.m.dr.i r./
K nlb.1.-E^{XIII}Str.439.-
- 12/ Moszczeński Wojciech, Relacya o czynnościach Departamentu woy-
skowego. /B.m.dr.i r./-K nlb.4.-E^{XXII}Str.596.-
- 13/ Potocki Stanisław, Nowa na sessyi seymowej dn.23. paźdz.1778r.
Warszawa, w druk.P.Dufour.-K nlb.2.-
- 14/ Wypis z ksiąg ziemskich wojew. Mińskiego r.1779. /B.m.dr.i r./
Str.V.-
- 15/ Czacki Michał, Nowa na seymie dn.20. Octobris 1780r. /B.m.dr.
i r./.-K nlb.1.-E^{XIV}Str.506.-
- 16/ Delegowani do Konstytucyi. /B.m.dr.i r./.-K nlb.2.-E^{XX}Str.125.-
- 17/ Niezabitowski Jan, Memoryał do króla. /B.m.dr.i r./-K nlb.2.-
- 18/ Kurdwanowski Kajetan, Głos na sessyi 22. paźdz.1782r. Warszawa. w
w druk.P.Dufour.-K nlb.2.-E^{XX}Str.385.-
- 19/ Courtivron i Bouchu J. Nauka o gatunkach i szukaniu rudy żelaz-
ney. /tylko karta tytułowa i przemowa - reszty brak/, Warsza-
wa 1782. w druk.u XX. Schol. Piarum.-K nlb.2.-E^{XIV}Str.433.-
- 20/ Kraszewski Jan Aleksander, Nowa w izbie senatorskiej dn.22. Oct.
1782r. Warszawa, w druk.P.Dufour.-K nlb.2.-E^{XX}Str.243/4.-
- 21/ Kraszewski Jan Aleksander, Przymówienie się w izbie senator-
skiej dn.22. Oct.1782r.-Warszawa, w druk.P.Dufour.K nlb.2.-
E^{XX}Str.244.-
- 22/ Ankiewicz Józef, Głos na sessyi dn.12. paźdz.r.1782. /B.m.dr.i r./
K nlb.2.-E^{XII}Str.160.-
- 23/ Rzysszczewski, Głos w izbie senatorskiej 17. paźdz.1782r. /B.m.
dr.i r./.-Str.3.-
- 24/ Prośba do JKMci od generała Małopolskiego. /B.m.dr.i r./-K nlb.1
- 25/ /Radziwiłł Karol i Hieronim/, Pretensya domu Radziwiłłów, War-
szawa, w w druk.P.Dufour.-Str.12.-
- 26/ Złotoliński, Prośba do króla i Stanów. /B.m.dr.i r./-K nlb.1.-
- 27/ Poniński Kalikst, Powiększenie woyska, /B.m.dr.i r./-K nlb.1.-
- 28/ Rewitzki, Stackelberg, Benoit, Kopia deklaracyi oddanych mini-
strom króla, Warszawa 1773.-K nlb.2.-
- 29/ Gli stati versi sciolti. /B.m.dr.i r./-K nlb.2./tyczy Galicji/.-
- 30/ Poniatowski Stanisław August, Uniwersał zabraniający koczowa-
nia ludzi z państwa Rossyjskiego. /B.m.dr./1784.-K nlb.1

- 31/ Maria Teresa, Patent z dn. 17. grudnia 1774. Iwów. - Str. 9. -
- 32/ Rada Nieustająca, Ustanowienie i objaśnienie. /B.m.dr.i r./ Knlb. 6
- 33/ Sanguszek Janusz Aleksander, Kopia listu ciekawego względem Ordynacyi Ostrogskiej. /B.m.dr.i r./ -K nlb. 4. - E^{XXVII} Str. 70. -
- 34/ /Ostrogska Ordynacja/, Odpowiedź przziaciela na zarzuty. K nlb. 4
- 35 b/ Kopia listu X-cia Prymasa r. 1754. K nlb. 1.
- 36 c/ Kopia responsu na list. -K nlb. 2. - E^{XXVIII} Str. 580
- 37 d/ Kopia listu Marszałka do Prymasa. -K nlb. 4. -
- 38 35/ Objasnienie prawa wexlowego. /B.m.dr.i r./ -K nlb. 1. E^{XXIII} St. 216
- 39 36/ Sprawiedliwość. /B.m.dr.i r./ -K nlb. 1. -
- 40 37/ /Borzymowski Jan/, Sprawiedliwość successorom Borzymowskiego. /B.m.dr.i r./ -K nlb. 1. -
- 41 38/ Województwo Rawskie. /B.m.dr.i r./ -K nlb. 1. -
- 42 39/ Rezolucya interessu na seym. /B.m.dr.i r./ -K nlb. 1. -
- 43 40/ Przeniesienie sądów ziemskich. /B.m.dr.i r./ -K nlb. 1. -
- 44 41/ Zmniejszenie expens skarbowych. /B.m.dr.i r./ -K nlb. 1. -
- 45 42/ Użytek skarbu publicznego. /B.m.dr.i r./ -K nlb. 1. -
- 46 43/ Uwolnienie od rygoru dekretu Antoniego Chmielewskiego. K nlb. 1. -
- 47 44/ Miasteczko Mogielnica. /B.m.dr.i r./ -K nlb. 1. -
- 48 45/ Deklaracja dla ziemi Nurskiej. /B.m.dr.i r./ -K nlb. 1. -
- 49 46/ Warunek dla W. Łackiego. /B.m.dr.i r./ -K nlb. 1. -
- 50 47/ Warunek dla Korony. /B.m.dr.i r./ -K nlb. 1. -
- 51 48/ Deklaracja względem Kommissyi Likwidacyney. /B.m.dr.i r./ -K nlb. 1. - E^{XV} Str. 118. -
- 52 49/ Porównanie prowizyi w Koronie. /B.m.dr.i r./ -K nlb. 1. -
- 53 50/ Powiększenie kar. /B.m.dr.i r./ -K nlb. 1. -
- 54 51/ Wystawienie nowego regimentu przez Potockiego. /B.m.dr.i r./ -K nlb. 1. -
- 55 52/ Księstwo Kurlandzkie, Pow. Piltyński. /B.m.dr.i r./ -K nlb. 1. -
- 56 53/ Wojsko. /B.m.dr.i r./ -K nlb. 2. -
- 57 54/ Pozwolenie sprzedarzy. /B.m.dr.i r./ -K nlb. 1. -
- 58 55/ Projekt. Approbacya XX Missyonarzów. /B.m.dr.i r./ -K nlb. 1. -
- 59 56/ Projekt. /B.m.dr.i r./ -K nlb. 1. -
- 60 57/ Obmyślenie nagrody Bachmińskiemu. /B.m.dr.i r./ -K nlb. 1. -
- 61 58/ Miasto Kraków. /B.m.dr.i r./ -K nlb. 1. - E^{XX} Str. 211. -
- 62 59/ Szkoła rycerska. /B.m.dr.i r./ -K nlb. 2. - E^{XX}
- 63 60/ Doniesienie de Monata. /B.m.dr.i r./ -K nlb. 2. - E^{XXII} Str. 527. -

. / Knlb. 6
edem
70.-

K nlb. 4

tr. 580

St. 216

iego.

nlb. 1.-

./.-

r./-

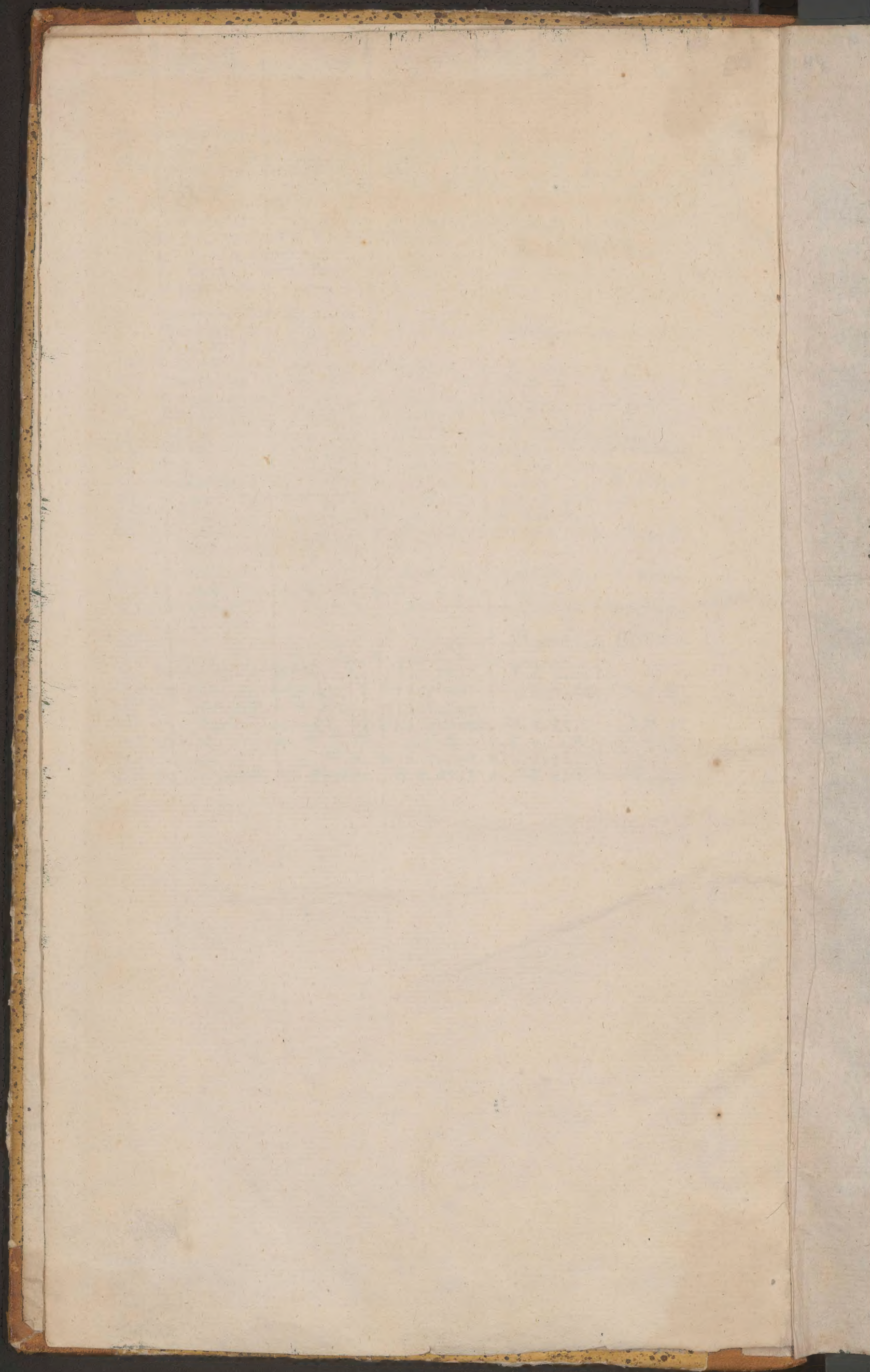
.-

1.-

527.-

*Żywności Seymu w Latach
ostatnich*

*Wypis z Księg Ziemskich
Woiewoźdztwa Mińskiego.*

Roku Tyśiąc, Siedmset, Siedmdzieśiąt, Dziewiątego.
Mieśiąca Oktobra, dwunastego Dnia.

PRZED Aktami Ziemskimi Woiewoźdztwa Mińskiego stanowiący ołobiście Jmć Pan Piotr Hryniewicz, Manifest podał do Księg, którego treść takowa: PROCESS Imieniem Wielmożnego Jmci Pana Franciszka Uniechowskiego, pierwszego Sędziego Ziemskiego Woiewoźdztwa Mińskiego, na Prześwietny Sąd Kommissyi Edukacyney, oraz na J. W. Jmci Pana Nieśiołowskiego Woiewodę Nowogr: Dyplomatycznego Possesora, Jana Dąbrowskiego Instygatora, Adama Wierzeyskiego Pisarza Grodzkiego Nowogr: Plenipotentą teyże Kommissyi, w ten sposób, y oto: Jeżeli Sąd majątku Obywatelów pewnym nie czyni, owszem nachyla do upadku y zamieszania, jeżeli konfideracya Dekretow oczywistych na przesąd drugiey Magistratury iść niemogąca, obrony y bezpieczeństwa nie daie, jeżeli rozumieć można, aby Prawa, aby Dekreta zawodnemi były, aby dwie Magistratury równey powagi y dostojności, iedna drugiey Dekreta znosiła, wstecz cofała, y według zdania swego tłumaczyła, jeżeli to ma upadać, albo zmieniać się, co Prawa stanowią, czemu powszechność wierzyła, y na czym Sędzia Uniechowski miał twierdżę y postanowienie Dobr Burdykowśzczyny za krwi przelewem po Przodkach iego słusznym Prawem iemu należących y przyśadzonych, jeżeli przemoc wyższego Obywatela trafiła nad słabszym przewodzić, jeżeli tylko ma być wzgląd y szacunek na stan, na intrygi, y na prywatę, nie na sprawiedliwość, za krzywdą Sędziego wołającą: Tedy żyjącym pod hasłem Prawa Obywatelom nie ma obrony, a w Sądzie nie masz nikomu nadziei y pewności. Nie tylko doświadczać, lecz widzieć y słuchać ist okropnym aż do uczucia nieparcyalnego serca, iż J. W. Nieśiołowski Woiewoda Nowogr: Dyplomatyczny Possesor, dotknął y uciemiężył Złłcego Dłtra odbierając mu własność, którą z Przodków natura y przyrozdzenie w Sukcesyą determinowały dla Sędziego. Tych to Dobr bowiem Burdykowśzczyny Zakon przedtym Jezuicki pod imieniem nieprawnego Funduszu nullius fidei był Possesorem. Po zgaszeniu zakonu Ex Jezuitow Konstytucya na Seymie 1775. Roku, Dobra po Jezuickie sposobem y kondycjami Prawem opisanemi między Obywatelow rozdzielila, y razem każdemu, ktoby do Dobr pomienionych

A

392345

III

niał pretensyą y Prawo dochodzenia rekwirować y zyskiwać pozwoliła. Jakoż do kognicyi Aktorstwa y pretensyi Obywatelow, Sąd Kommissyi Wileńskiej absołutny y od żadnego inszego Sądu nie dependujący został wyznaczony. Więc ta Juryzdykcya Kommissyi Wileńskiej po Jezuickiej była każdemu y w każdej sprawie Sądem ultimarnym, Sądem Naywyższym apellacyi y żadney zgola odmianie nie podlegającym; każdy Obywatel już był nie obojętny, że idzie przed Sąd Kommissyi Wileńskiej pewny y nieprzemienny, że tego Sądu wyroki będą trwałemi y wiecznemi, bo nie masz w Konstytucyi takiego punktu, lub kondycyi, iżby Dekreta Kommissyi Wileńskiej miały być kiedy tłumaczonemi, y wzruszonemi, lub gdyby Juryzdykcya iaka stanu y kondycyi Dekretow dobadywała się. Wierzył Prawu W. Uniechowski iako Obywatel, wierzył y pewien, że Prawa nikogo oszukać, albo zmylić nie mogą, tylo każdego na własności zachowują y szacują. Nie myślał o tym Sędzia, iżby Sąd ultymarny Kommissyi Wileńskiej dla wszystkich będąc końcem Spraw y klótni, dla Sędziego był widokiem upadku, y nieszczęścia. Nie masz pod słońcem tak okrutnego przykładu, aby Sąd za Sąd szanowany nie był, aby równa Magistratura iedna drugiej pod tytułem przeczyszczenia kalsowała y naganiała Dekreta, aby Dekret na Dekret, albo przeciw Dekretowi formować iakie rozumienie godziło się, aby Obywatel po wszystkich dowodach naysolenniejszych y naycnotliwszych zyskując własność, napotym toż samo utracił, że głosu Prawa słuchał, że się udał do tego Sądu, który Prawo naznaczyło, a który powszechność y Sędzia mieli y wyznawali za Sąd regularny, nie zaś za głos potoczny, i iakby nic nieważący. Na tym to Sądzie Kommissyi Wileńskiej Sędzia Ziemi Uniechowski w Roku Tyśiąc, Siedmset, Siedmdzieściu, Piątym, Miesiącu Nowembra, Dnia czternastego po komportacyi wzajemney od Sędziego y od Plenipotentow Kommissyi Edukacyney złożoney y zaprzysiężoney po zupełnych dowodach y odwodach, po Produktach y Replikach, dowiodły doprowadził Aktorstwa swego połowy całej Burdykowszczyzny, bez excepcyi y superdystynkcyi adesse & super Naturam Dobr. Nic nie zostało w ten czas, nic nie zostało teraz, coby Sędziego wątpliwym połowy Aktorstwa czyniło, coby go od własności po Uniechowskim Woiewodzie Trockim usuwało: ma wszystkie munimenta, które majątek Jego iustyfikują, takiego tylko szczęścia nie ma, aby się odiał przemocy Woiewody Nowogr: aby słabość niższego z kolei Urzędu Obywatela mogła przodkować intrygom. Prawda, zyskał Sędzia Ziemiński na Kommissyi Wileńskiej Dekret pod datą wyżej wyrażoną, którego następujące kładą się słowa: „ Uniechowskiego za A- „ która połowy Dobr Poczipowa, Burdykowszczyzny, Lasko- „ wszczyzny cum attinentiis uznawamy. „ Y niżej: „ Ponieważ „ połowa Dobr Uniechowskiemu jest przyśądzona, & ex Diploma „ wyięta, exinde połowę intraty z Lustracyi wypadającej y ozna- „ czoney, ażeby J.W. Woiewoda Nowogr: do Skarbu Kommissyi „ Edukacyney importował, decidendo a nexu płacenia drugiej „ połowy Intraty uwalniamy. „ Taki Dekret Kommissyi Wileń-

skiej y słuszne połowy Aktorstwa dowody, oprócz Dokumentów, y oprócz Pisma W. Sędziei wykonaną przed tymże Sądem ofiarą przysięgi stwierdził y umocnił. Nie dość na tym, Prześwietna Kommissya Edukacyina iako strona, a Woiewoda Nowogr. iako Dyplomatyczny Possessor, tak wyraźną Sądu Decyzją w upodobanym sobie biorąc tłumaczeniu na skrzywdenia żałującego Delatora nowe formułą wynalazki, y znowu do teyże Kommissyi Wileńskiej niby po rozwiązanie znajdujących się zawilosci adcytuia. Zapada powtórny oczywisty Dekret sub Aktu Roku Tyśiąć, Siedmset, Siedmdzieściąt, Szóstego, Miesiąca Junii, piątego Dnia, którego brzmienie takowe: „ Zaczyn My Sąd pretenzyą a parte J.W. Nieśiołowskie-
 „ go derecenti uroszczoną, y do Sądu wniesioną niszcząc, kassuiąc,
 „ satysfakcyą in omni temuż Dekretowi Tyśiąć, Siedmset, Siedm-
 „ dzieściąt, Piątego, Miesiąca Nowembra czternastego dnia zapa-
 „ dlemu być powinna censendo, połowy Dobr Burdykowščyzyny,
 „ Poczupowa, Laskowščyzyny cum omnibus onych attinentiis tak,
 „ iak XX. Jezuići ad suppressionem Instituti dzierzeli, a po nich
 „ J.W. Nieśiołowskiemu per Diploma dostały się, nie z nich nie ex-
 „ cypuiąc ani wyłączając, Uniechowskiego in virtute zapadłego De-
 „ kretu Prawami Xięstwa Litewskiego wzmocnionego Aktorem-
 „ czyniemy. ” Po zapadłych takowych Dekretach, y po wyko-
 naney przysiędze, tenże Sędzia połowę Burdykowščyzyny do swo-
 iej Possessyi iurydycznie obiał. Jakie zatym były obowiązki y
 przeznaczenia Dekretu Kommissyi Wileńskiej, tak na dopełnienie
 tych skutkow Podkomórzego y Assessorow do rozdziału połowy
 Dobr ad fundum Burdykowščyzyny sprowadził. Wszakże Podko-
 morzy y Assessorowie za Dekretami Kommissyi Wileńskiej przy-
 byli do Exdywizyi Dobr, sposobiąc się nie inaczej ani innym spo-
 sobem dzielić Dobr, tylo wedle kondycyi y obowiązkow Dekretu
 Kommissyi Wileńskiej, y wedle wyrazow onego w Roku Tyśiąć,
 Siedmset, Siedmdzieściąt, Siodmym, Miesiąca Maia, Dziewiątego,
 y tegoż Roku Oktobra dwudziestego Dnia Akcesoryine ferowali
 iudykata, wymiary gruntow y komportacyą Dokumentow naka-
 zując. Tym bardziey, y tym mocniey był beśpieczen Sędzia A-
 ktorstwa swego; im wyraźniey Konstytucya 1776. Roku Sąd Kom-
 missyi Wileńskiej do Kommissyi Edukacyiney przenosząc, walor
 Dekretow w Kommissyi Wileń: ferowanych y niewzruszony ich
 szacunek zachowała y ostrzegła. Kommissyi Edukacyiney Dekre-
 tow Wileńskich kassować y roztrząsać nie pozwoliła, wyższej mo-
 cy y władzy Sądowej nad pierwszą Kommissyą nie dała; Kommis-
 syą Wileńską dependującą od Kommissyi Warszawskiej nie nazwa-
 ła; między Kommissyą Wileńską, a Kommissyą Edukacyiną co do
 Sądu preferencyi nie uczyniła; w równości ich zachowuie; iedney
 nad drugą Magistraturą przewodzić nie dopuszcza; iedney wyrok
 aby druga transformowała naydrobnieyszey mocy y Prawa nie da-
 ie. Po tak mocnych Aktorstwa przysądzonych Dobr Uniechowskie-
 mu utwierdzeniach zdawało się, że Prześwietna Kommissya Edu-
 kacyina uspokojoną została, y kondycjom Dekretow Wileń-
 skich ulegać, y onym czynić zadosyć przedsięwzięła. Wcho-

dzi bowiem w przyjacielską komplanacyą z Uniechowskim, y za ustąpioną sobie kalkulacyą y weryfikacyą Dekretami Wileńskimi wskazaną godzi, y zaspokoi Summą trzydziestu Tysięcy Złotych Polskich, a to przez Sesyonalną ustawę w Akta swoje Ingresowaną y per Extrađum w Roku Tysiąc, Siedmset, Siedmdzieśiat, Szóstym, Mca Nowembra, piętnastego Dnia Sędziemu wydaną. Jednak te wszystkie sprężyny umiał y pracował nad tym J. W. Woiewoda wzruszyć y znikczemnić; pozwał po Dekretach oczywistych Wileńskich, po przysiędze do Sądu nienależnego, to jest do Komisyyi Warszawskiej Edukacyney mimo naukę Konstytucyi 1776. Roku, co sądzić ma, y co sądzić wolna Komisyya Edukacyina, opisuiać i Dekreta Wileńskie approbuiać; pozwał mówię po Dekretach, po rozśądzeniu, po przysiędze, po ugodzie, mimo Artykuł dwudziesty piąty y Siedmdzieśiat piąty z Rozdziału czwartego, y znalazł tam przewagę Inwidyj swojey, contra Sędziego bowiem Dekreta Wileńskie w Komisyyi Edukacyney przesądzoną y skasowaną; bowiem co ieden Sąd dał, przysądził, drugi Sąd równey prerogatywy niewinnie odebrał, bez dowodu, bez przekonania własność utracąc kazał. Tam skasowane Dekreta, tam znieważone Konstytucye, gdy wyroki contra wyrokom formuią. Nadto ścisłaią y tłumia polowę Burdykowszczyzny, a kończą tylko in supposito Uniechowszczyzny, odmieniaią sposób działu, nie nakazuia komportacyi Inwentarzów, które probuią cyrkumferencyą. Dóbr na Sędziego spadaiących, Dokumentów złożyć y komportować do Sądu nie kaza, y tak bez dowodu, bez słuszności, bez obrony nekaią, y do utraty naginaia. Co więcej, zieżdża Podkomorzy Wolkowyski, y przy nim dwóch iednostronnych Afseksorów, Tuhanowski y Raiecki; bo Sędzia nie miał naznaczonego żadnego ze swej strony Afseksora. Oni to Podkomorzy y Afseksorowie duchem y myślą Woiewody na zgubę Sędziego pracuiący odbieraią z posesysyi Sędziego pod zmyślonym, a cale nieważnym Aktem Exdywizyi, poddanych siedmdzieśiat siedm przysądzią Woiewodzie, Sędziego tylko przy Posesysyi dwudziestu siedmiu osiadłości zostawia, Dekreta y Posesysyą całą zmieszali y zaplatali, Inwentarzów komportować nie kazali żadnego dowodu słuchać y mieć nie chcieli, przeciwko pierwszym Dekretom Wileńskim te słowa y wyrok ten piszącym: „ Jak Jezuici dzierżącemi byli, iak Woiewoda obiał, Exdywizyą cale parcyalną ułożyli y Dekretem nazwali; nadto gdyby parcyalność Podkomorzego y Exdywizorów bliżej widzieć, y doświadczać, poddanych dwudziestu siedmiu przy Sędziu zostawionych taxuią w Intratę czterech Tysięcy Złotych Polskich; więc siedmdzieśiat siedm od Sędziego odebranych osiadłości, a Woiewodzie dostalych tylko w Tysiącu siedmiuset pięciudzieśiat Złotych po daia, dochody publiczne nawet ukrywaią, i zmniejszać wazyli się; czegoż się na partykularną krzywdę Sędziego wazyć nie mogli? Taż Komisyya Edukacyina od Exdywizyi wolną apellacyą zachowuię, a Woiewoda z Exdywizorami nie maiąc ieszcze oczywistej Exdywizyi, bo Sędzia przenikaiąc nieważność Dekretów, a przeto razem złości Exdywizyi nie chcąc dopomagać, nie stawał na Exdywizyi. Oni gwałtem piszą Dekret pseudo oczywisty, y za kontumacyinym Dekretem zatarli y zagarnęli posesysyą Delatora, pierwey niżeli Sąd stanął

stał; pierwey wyciśnięt z posesysyi, niżeli Stany rozwiązały. Któr-
 ren Dekret lepszy y ważniejszy? czy ten, co sądził Aktorstwo Sę-
 dziemu? czy ten, który odebrał Aktorstwo Sędziemu? Choćby na-
 wet Sędzia do Exdywizyi stał, wolna iemu byłaby appellacya;
 a nie wolno gwałtem Woiewodzie Dóbr odbierać, iak uczynił prze-
 możnie Woiewoda. Prócz tego, że Sędzia utracił zostawioną
 w Przodkach własność, utracają Obywatele spodycz y spokoynść,
 które im obiecywały Prawa, bo już nic pewnego nie ma, ieżeli Pra-
 wa niepewne, ieżeli Dekreta oczywiste zaprzyśiężone mają być za-
 wodnemi. Ta to Exdywizya była zbiorem całego Sędziemu nieszczę-
 ścia, y złym przykładem dla potomności; bo oni to sądzili y pisali,
 co im y razem z niemi w namowie siedzący Woiewoda y Wierzey-
 fki dyktował, y czego żądał. Tam y w tenczas nie uznano kompor-
 tacyi Inwentarzów, nie uznano examinu ludzi, nie uznano wizyi
 gruntów, y powrotnego wymiaru; dosyć, iż Sędzia doświadczył uci-
 lku nie Sądu, doświadczył niesprawiedliwości, a nie skutków Pra-
 wa, y pierwszych Dekretów Aktorstwo Sędziemu wyswiecających.
 Można się żalić y mówić, że gwałtem odiyety majątek, gwałtem za-
 tarta Sukcesya, gwałtem zruynowane Dekreta Wileńskie, gwałtem
 powaga Praw y Konstytucyi osłabione, grożą upadkiem wizerłkim
 Obywatelom, kto Dekretami zyskał majątek. Bo ieżeli Sędzia przy
 Prawie y Dekretach nie utryma własności, rzadko szczęśliwy będzie,
 ktoby się cieszył, y używał z własności Dekretami nadaney, y przy-
 sądzoney. Zali się Sędzia przed wizerłkimi Rzeczypospolitey Sta-
 nami, ogłasza y smuci się nad swoim nieszczęściem, y pytać się
 oto będzie: Które Dekreta lepsze? czy Wileńskie pierwe, czy
 drugie Kommissyi Edukacyney u Stanów Rzeczypospolitey? które
 rozwiążą kwestyę, które składają Prawa; bo Sąd nad równym Sądem
 Zwierzchności nie ma, y zmniejszać powagi równey Magistratury
 nie był powinien. O takowe więc krzywdy ninieyszą Manifestacyą
 do Księg Ziemskich Woiewodztwa Mińskiego podał ku zapisaniu;
 co jest przyjęto y zapisano; z których y ten wypis pod pieczęcią
 tegoż urzędu Parti Actoreæ jest wydan.

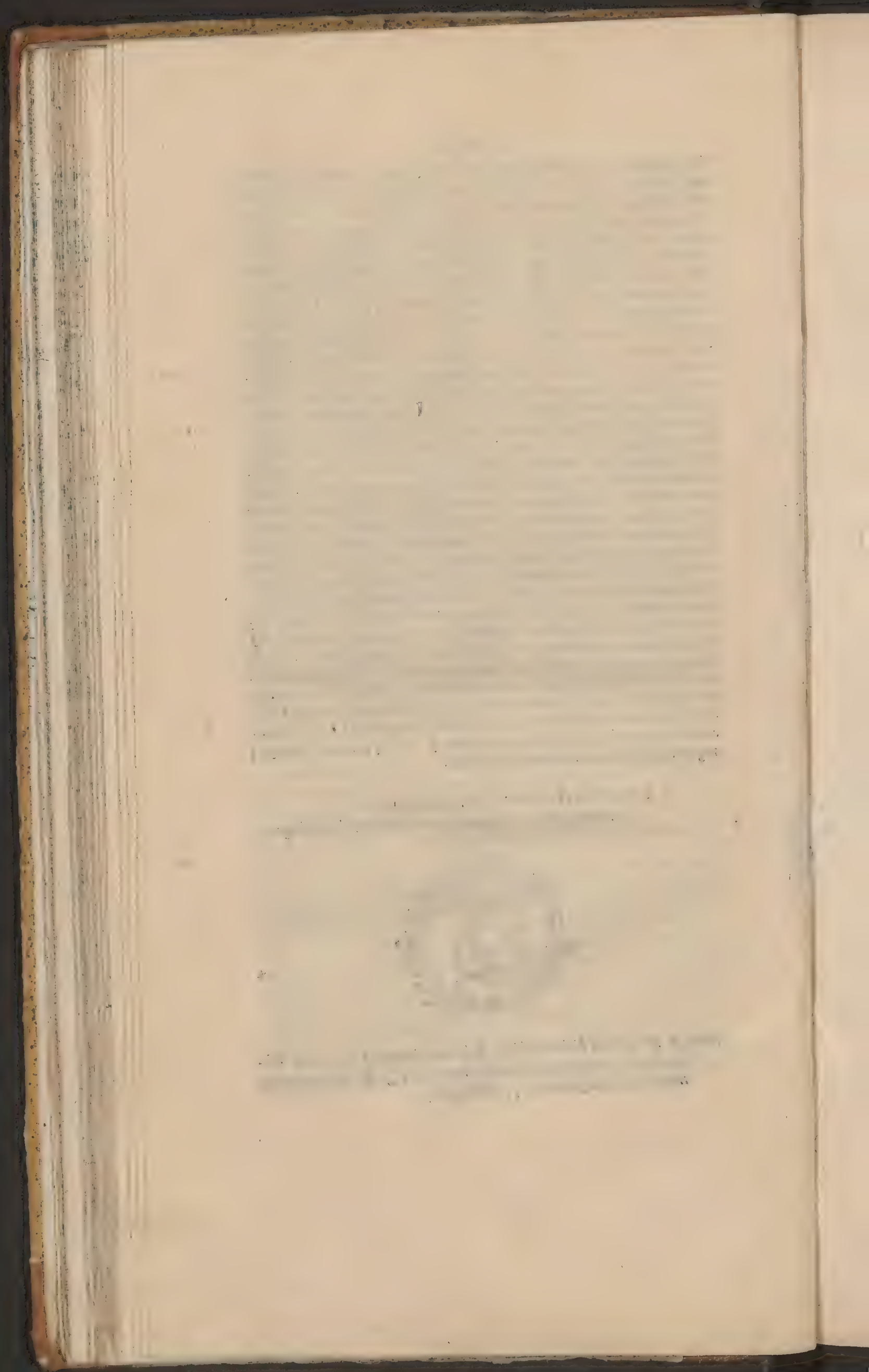
Concordavi Stan: Kar: Jeśman

Podcz: Smoleń: Regent Ziem: Wdztwa Mińskiego,

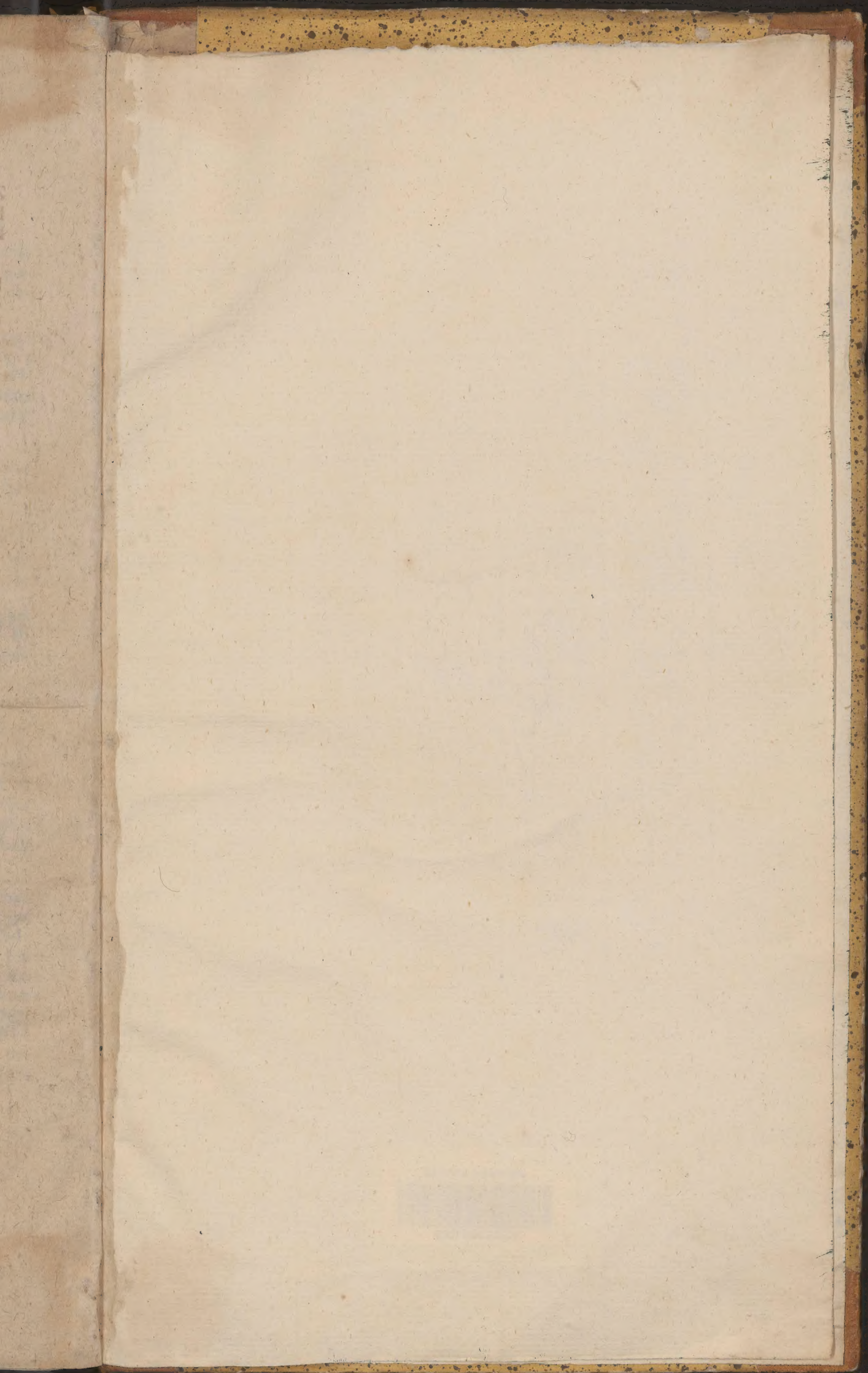

*Manifest W. J. Pana Uniechowskiego Sędziego pierwszego Ziemskiego Wo-
 iewodztwa Mińskiego na Kommissyę Edukacyną J. W. Nieśiołowskiego
 Woiewodę Nowogrodzkiego, y dalsze osoby.*

Biblioteka Jagiellońska

stdr0024204

